

En Redegørelse for Metervareordningens Virkninger i Tiden 1. Januar—31. August 1947.

Administrationen af Importordningen for Metervarer støtter sig dels paa Meddelelse af 13. Januar 1947 til Importører og Agenter, dels paa de Aftaler, der senere er truffet med det saakaldte retningsgivende Udvalg for Metervareimporten.

Enhver kan herefter indsende Tilbud til Bedømmelse i Tilbudskontrollen, for saa vidt ikke vedkommende udtrykkeligt maatte blive udelukket herfra paa Grund af Misbrug af denne Adgang. Ligeledes vil ethvert Firma, som hidtil har importeret Metervarer eller som senere maatte blive anerkendt som branchetil-knyttet, kunne faa udstedt Bevilling til Import af godkendte Varer.

Som et almindeligt Vilkaar for Godkendelse af Varetilbud er det imidlertid paalagt Agenter og Importører at videresælge Varerne med Hensyntagen til Kundernes tidligere Køb og nuværende Behov saaledes, at en rimelig Fordeling til de enkelte Forbrugere tilstræbes; dette saaledes at forstaa, at der tilsikres de enkelte Importørgrupper og de forskellige Landsdele rimelige Andele i Tilbudene. Endelig skal visse specielle eller ekstraordinært store Tilbud kunne fordeles ved Direktoratets Mellemløst. Med disse Forbehold er Importen fri, og Spørgsmaalet om, hvilke Virksomheder der opnaar Bevillingstildeling, vil være afhængig af, om de enkelte Virksomheder udviser Initiativ og Dygtighed samt eventuelt, om de har Forbindelse med Agenter, som kan faa godkendt Varer i Tilbudskontrollen.

Ifølge Sagens Natur kan Direktoratet ikke holde løbende Kontrol med, om de paagældende Firmaer efterlever de her nævnte Vilkaar vedrørende Fordelingen, da Bevillingsudstedelsen foregaar kontinuert og som Regel er stykket ud i mindre Beløb ad Gangen. Indgaaende Undersøgelser vil derfor kun blive foretaget, naar der rettes direkte Klager mod bestemte Agenter og Importørers Fordeling.

For saa vidt angaar de Kriterier, der bør anlægges ved Fordelingen af særlige Tilbud, kan det oplyses, at der er Enighed i det retningsgivende Udvalg om, at Spørgsmaalet i hvert enkelt Tilfælde bør afgøres ud fra et Skøn over, om det paagældende initiativtagende Firma alene er i Stand til at gennemføre en normal Fordeling af de omhandlede Varer. I Tvivlstilfælde forelægges saadanne Sager for Hovedorganisationerne. Herefter vil en Ny-Importør eller et mindre Firma, der faar godkendt et stort Tilbud, først kunne faa udstedt Bevilling efter Fremlæggelse af et rimeligt Fordelingsforslag. Denne Fremgangsmaade har sædvanligvis været anvendt ved Vareudvekslingsforretninger, hvor de omsatte Beløb som Regel er betydelige. Da der i øvrigt ikke kan opstilles sikre Kriterier for, hvad der skal forstås ved en saadan »rimelig« Fordeling, er Direktoratet indstillet paa at tage vidtgaaende Hensyn til de Forslag, der maatte blive fremsat af Hovedorganisationerne.